

แนวทางการเตรียมความพร้อมและวิธีการเรียนสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาจีน

Techniques for Developing Chinese Skills for Beginners

รัฐพร ศิริพันธ์¹

Rattaphorn Siriphan¹

บทคัดย่อ

ภาษาจีนนับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง ซึ่งมีผู้ใช้มากเป็นลำดับสองรองจากภาษาอังกฤษ ผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เริ่มเรียนภาษาจีนล้วนแต่คิดว่า การเรียนภาษาจีนเป็นสิ่งที่ยากลำบาก แต่ถ้ามีความชอบหรือสนใจในภาษาจีน และเข้าใจเทคนิคและวิธีการเรียนภาษาจีนอย่างถูกต้อง เราก็จะสามารถเรียนภาษาจีนได้ไม่ยาก กล่าวคือ สิ่งที่ควรจะมีในการเรียนภาษาจีนสำหรับผู้เริ่มเรียนเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย 1. ความสนใจและอยากเรียนรู้ภาษาจีน 2. การมีความพร้อมในห้องเรียน และ 3. การฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ภาษาจีนไม่ได้เป็นเพียงแค่ภาษาแต่เป็นแหล่งรวมวัฒนธรรม หรืออาจเรียกว่าพหุวัฒนธรรม ดังนั้น การเรียนภาษาจีนจะต้องตั้งใจ ฟัง อ่าน เขียน และเข้าใจพื้นหลังทางวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาให้ครบทุกด้าน นอกจากนี้ความตั้งใจ ความขยัน การไม่หยุดที่จะเรียนรู้ ไม่หยุดที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ จะทำให้เรียนภาษาจีนได้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : เทคนิค ทักษะภาษาจีน ผู้เริ่มเรียน

Abstract

Chinese is one of the most important foreign languages, second only to English. Most of Chinese start learning the language may think that learning Chinese is difficult. However, if the learners are interested in it and understand techniques and methods of learning it correctly, learning this language may not be difficult. Therefore, this article was intended to present the successful techniques as well as methods of learning it as follows. 1) Chinese learners should be interested in the language. 2) The learners should be ready in the classroom. 3) They should practice vocabulary. Based on these, it can be further stated that learning Chinese does not just mean learning the language, but also its multi-cultures. Hence, the learners of Chinese may need to intentionally listen, speak, read, and understand the cultural background to develop all aspects of this language. In addition, the learners should be endlessly diligent, never stop to learn new things as these may make them more successful in learning the Chinese language.

Keywords: Techniques, Chinese skills, Beginners

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒยาลัยนครินทร์

¹ Faculty of Liberal Arts, Princess of Naradhiwas University

บทนำ

สาธารณรัฐประชาชนจีนมีบทบาทสำคัญในสังคมโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ไทยกับจีนก็มีปฏิสัมพันธ์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้าน และทุก ๆ ระดับ ฉะนั้นคนไทยจึงจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องจีนมากขึ้นตามไปด้วย สื่อสำคัญในการเรียนรู้ประเทศจีนและเพิ่มพูนประสิทธิภาพของคนไทยในการปฏิสัมพันธ์กับคนจีน คือ ภาษาจีนตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 เป็นต้นมารัฐบาลไทยมีนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างจริงจัง คนไทยที่อุทิศเวลาให้แก่การเรียนการสอนภาษาจีนก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วอย่างเห็นได้ชัด (เขียน ธีระวิทย์ และคณะ, 2551) ภาษาจีนนับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง ซึ่งมีผู้ใช้มากเกือบ 2,000 ล้านคนทั่วโลกเป็นลำดับสองรองจากภาษาอังกฤษและเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ ดังนั้น ภาษาจีนจึงเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งในประเทศไทย ที่มีความจำเป็นในการติดต่อสื่อสารและความร่วมมือด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมืองที่มีผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ได้มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นนับตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 โดยในปัจจุบันได้มีการจัดเป็นโปรแกรมวิชาเลือกในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน เช่นเดียวกับภาษาต่างประเทศอื่นๆ ได้แก่ ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน และญี่ปุ่น ฯลฯ นอกจากนั้นยังเปิดเป็นหลักสูตรระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนรวมทั้งการศึกษานอกระบบโรงเรียน อีกทั้งปัจจุบัน ยังมีการเปิดเป็นหลักสูตรระดับปริญญาโทในบางมหาวิทยาลัยแล้วอีกด้วย เนื่องจากสังคมไทยเกิดกระแสนิยมการเรียนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อนำไปใช้ในการปฏิสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจในภาคบริการต่างๆ ของสังคมที่จำเป็นต้องใช้ภาษาจีน ในการติดต่อสื่อสาร จึงทำให้ประชากรกลุ่มต่างๆ สนใจเรียนภาษาจีนมากยิ่งขึ้น ทว่าในปัจจุบันยังไม่มามีมาตรฐานหลักสูตรภาษาจีน โดยเฉพาะสถานศึกษาต่างๆ จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนเอง โดยประสานกับผู้เชี่ยวชาญภาษาจีนที่พึงจัดหาได้หรือใช้หลักสูตรรวมกันไม่ลักษณะเครือข่ายกับสถานศึกษาที่มีความเข้มแข็ง จึงยังไม่มีหลักสูตรกลางที่จะใช้เป็นมาตรฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาจีน ล้วนบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า “ไม่รู้ว่าจะต้องเริ่มจากตรงไหน” ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่า การเรียนภาษาจีนเป็นสิ่งที่ยากลำบากและเหน็ดเหนื่อย แต่ในความจริงหากมีความชอบหรือสนใจในภาษาจีน และเข้าใจในเทคนิคและวิธีการเรียนภาษาจีนอย่าง ถูกต้อง ก็สามารถเปลี่ยนความยากลำบากของการเรียนภาษาจีนให้กลายเป็นเรื่องสนุกๆ ได้ ดังที่ วาลเบิร์ก (Walberg, 1989) ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า นอกเหนือจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนของผู้สอนแล้ว ปัจจัยที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่ง คือ ปัจจัยที่มาจากผู้เรียนโดยตรง เช่น สติปัญญาของผู้เรียน ความถนัดผลสัมฤทธิ์เดิม ทศนคติต่อการเรียน การมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการใช้กลยุทธ์ในการเรียน ทั้งนี้จากผลการศึกษาของ นุซนาฮู วรายศศรี (2544) และ Srikrai (2008) พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน แรงจูงใจ และทัศนคติต่อการเรียนรวมถึงปัจจัยทางการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจาก ปัจจัยที่กล่าวมามีความสัมพันธ์กันอีกทั้งยังส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้อีก 2 หรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียนอีกด้วย

สิ่งที่ผู้เรียนควรจะมีสำหรับการเรียนภาษาจีน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ควรประกอบด้วย 1. ความสนใจและอยากเรียนรู้ภาษาจีน 2. ความพร้อมในการเรียนภาษาจีน และ 3. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน

1. ความสนใจและอยากเรียนรู้ภาษาจีน

สิ่งที่จะต้องเป็นอันดับแรกในการเรียนภาษาจีนให้ได้ดี คือ “ความสนใจและอยากเรียนรู้ภาษาจีน” ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันอันยิ่งใหญ่สำหรับผู้เรียนในระยะเริ่มแรก เมื่อมีความสนใจอยากเรียนรู้ การเรียนรู้อีกภาษาหนึ่งก็จะง่ายยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ เวซี (Vaezi, 2008) และไรน์แมน (Reimann, 2001) ซึ่งกล่าวว่า แรงจูงใจเป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มความสำเร็จในการเรียนรู้อีกภาษาหนึ่งหรือภาษาต่างประเทศ เนื่องจากมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาการเรียนรู้อีกภาษาให้บรรลุผลสำเร็จ กล่าวคือ ถ้าได้ทำในสิ่งที่ชอบ ก็จะสามารถทำต่อไปได้ง่าย แต่ถ้าต้องทำในสิ่งที่ไม่ชอบ การที่จะทำต่อไปก็เป็นเรื่องยาก (Brown, 2000) ทั้งนี้การมีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาสามารถทดแทนความถนัดทางภาษาที่ผู้เรียนแต่ละคนที่มีน้อยได้ โดยมาสโกเรตและการ์ดเนอร์ (Masgoret&Gardner,2003) ได้อธิบายว่า การมีแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาจะช่วยผลักดันผู้เรียนให้มีความพยายามหรือความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาที่ 2 ผู้เรียนจะเรียนภาษาอย่างตั้งใจและอย่างมีเป้าหมาย

อีกทั้งแรงจูงใจในตัวผู้เรียนจะเป็นตัวกระตุ้นผู้เรียน ในการเสาะหาพฤติกรรมหรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับวิธีการเรียนภาษาของตนเองซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และจะนำไปสู่การบรรลุผลในการเรียนภาษาที่ 2 ซึ่งแตกต่างกับผู้เรียนที่มีแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาในระดับต่ำ ทั้งนี้ ความสนใจหรือความชอบไม่ใช่อะไรที่จะมีมาตั้งแต่แรก แต่ผู้เรียนจะต้องมีการบ่มเพาะและสร้างขึ้น

ผู้เรียนบางคนบอกว่า “ฉันแเค้มองเห็นภาษาจีนก็ปวดหัวแล้วจะสร้างความสนใจในการเรียนภาษาจีนได้อย่างไร” และมีบางคนบอกว่า “คำศัพท์ภาษาจีน หนูเรียนวันนี้พรุ่งนี้ก็ลืมแล้ว ก็หนูโง่ เออ หนูคิดว่ามันแก้ไขอะไรไม่ได้แล้วละ” เหล่านี้ล้วนส่งผลให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาจีน แสดงออกถึงการขาดความมั่นใจในการเรียนรู้ การเริ่มต้นเรียนภาษาจีน เมื่อไม่มีความเชื่อมั่นในการเอาชนะ ขาดความกล้าที่จะเผชิญหน้ากับความยากลำบาก ก็คิดว่าภาษาจีนเป็นวิชาที่น่าเบื่อไม่สนุก เมื่อเรียนไปถึงระยะก็จะรู้สึกว่าการเรียนรู้ภาษาจีนค่อนข้างยากลำบาก หลังจากนั้นก็จะไม่สามารถทำคะแนนได้ดีในวิชานี้ แต่หากมีผู้สอนที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือ มีความตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาจีน ใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ เช่น การร้องเพลงภาษาจีน การเล่นเกมเกี่ยวกับภาษาจีน การอ่านบทความภาษาจีน หรือนิทานสั้นเกี่ยวกับภาษาจีน ตลอดจนการพูดคุยโดยใช้ภาษาจีน เป็นต้น จะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น เริ่มมีความสุขในการเรียน และทำให้การเรียนนั้นมีแรงขับเคลื่อนและพลังในด้านบวกเพิ่มขึ้น

2. การมีความพร้อมในห้องเรียน

การได้รับการฝึกฝนพื้นฐานที่ดีจะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาจีนเป็นไปได้อย่างราบรื่น หากไม่มีพื้นฐานที่ดี ก็ไม่เกิดการเรียนรู้ ส่งผลต่อความรู้ที่ได้รับ การมีความพร้อม มีสมาธิในการฟังผู้สอนสอนเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง การตั้งใจเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียนจะช่วยส่งผลให้ประสิทธิภาพของการเรียนในห้องเรียนเพิ่มขึ้น อะซิกูลิ (Asiguli, 2011) ได้ให้ข้อแนะนำเรื่อง “ความพร้อม 5 ประการ” ในห้องเรียน ดังนี้

ประการแรก “ใจพร้อม” ในแต่ละคาบเรียนควรมีความพร้อมด้านจิตใจ มีสมาธิ ไม่วอกแวก ให้สมองมีความพร้อมอยู่เสมอ ความคิดต้องมีการพลิกแพลง เปิดกว้างรับรู้อะไรใหม่ๆ ให้จิตใจจดจ่ออยู่กับการสอนของผู้สอน ฟังและจับประเด็นให้เข้าใจในแต่ละคำพูด จับประเด็นแต่ละช่วงให้ได้ เข้าใจในประเด็นเนื้อหาที่ผู้สอนสอน และคิดให้รอบด้าน

ประการที่สอง “มือพร้อม” การจดบันทึกมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการจดจำของมนุษย์มีข้อจำกัด มนุษย์ไม่มีทางที่จะจำได้ตลอดไป ฉะนั้น การจดบันทึกจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำได้นานขึ้นและไม่มีการสูญหาย อีกทั้ง ต้องเรียนรู้ที่จะใช้ประโยชน์จากการบันทึกในการทบทวนเนื้อหาตั้งสัปดาห์หนึ่งครั้งกล่าวหาว่า “หมึกที่จางก็ยิ่งดีกว่าใช้ความจำ” ซึ่งมีผู้แปลเป็นอังกฤษว่า “The palest ink is better than the best memory.” หรือที่อาจารย์ภาษาจีนของผู้เขียนแนะนำว่า “จำไว้ดีกว่าจด แต่จำไม่หมดนั้นจดไว้ดีกว่าจำ” เนื้อหาการสอนของผู้สอน อาจจะจำได้เมื่ออยู่ในห้องเรียน แต่เมื่อเวลาผ่านไปไม่ได้นำมาใช้ก็อาจจะลืม ดังนั้น การจดบันทึกในห้องเรียนเป็นสิ่งจำเป็นเพราะจะช่วยไม่ให้ลืมและฝึกการเขียนภาษาจีนได้ดีขึ้น ผู้เขียนได้มีโอกาสเรียนภาษาจีนกับอาจารย์อาสาสมัครจากประเทศจีน อาจารย์ได้บอกเล่ากับผู้เขียนว่า ความรู้ด้านภาษาจีนต้องใช้การสะสมทีละเล็กละน้อย ทุกครั้งที่เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ วลีหรือแม่บททั้งโครงสร้างประโยคใหม่ ล้วนแต่อยู่ในสมุดบันทึกทั้งสิ้น และการนำเนื้อหาที่จดบันทึกในสมุดมาทบทวนก็เป็นสิ่งสำคัญไม่แพ้กัน ซึ่งจื้อนักรัชชาของจีนกล่าวหาว่า - 温故而知新，可以为师矣 - หรือถอดความเป็นภาษาไทยได้ว่า การทบทวนความรู้ที่เคยจำเรียนมา จะสามารถได้รับแนวความคิดใหม่และความเข้าใจใหม่ๆ อาศัยแค่จุดนี้ก็สามารเป็นอาจารย์ได้แล้ว คำพูดประโยคนี้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการทบทวนกับการเรียนชี้ให้เห็นว่า การทบทวนความรู้เดิมก็สามารถให้ความเข้าใจความรู้ใหม่ๆ ได้เป็นการเน้นถึงความสำคัญของการทบทวน (หวาง ฉิน, 2010) อาจารย์อาสาสมัครจากประเทศจีนของผู้เขียนยังกล่าวต่อไปอีกว่า สำหรับนักศึกษาจีนนั้น แม้แต่ของว่างกระดาษเปล่าในสมุดหรือช่องว่างระหว่างตัวอักษรและบรรทัด สิ่งเหล่านี้ล้วนช่วยทบทวนทเรียนได้ทั้งสิ้น

ประการที่สาม “หูพร้อม” การตั้งใจฟังผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่เพียงแต่การตั้งใจฟังเนื้อหาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่จะต้องตั้งใจฟังสำเนียงในการพูดภาษาจีนของผู้สอน การออกเสียง การผันเสียงวรรณยุกต์ การออกเสียงซ้ำ การอ่านเสียงเชื่อมเป็นประโยค เป็นต้น อีกทั้งเมื่อได้รับฟังคำพูดของครูสนทนา หรือผู้สอน จะทำให้เกิดการเรียนรู้หลายอย่าง

เช่น การใช้คำพูดที่เหมาะสมกับสถานการณ์ การพัฒนาความสามารถในด้านกาฟังทำให้เกิดความเคยชินในการเรียนรู้คำศัพท์ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้สามารถพัฒนาทักษะการพูดให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา และจะทำให้พูดภาษาจีนได้คล่องขึ้น เมื่อผู้เรียน รับผิดชอบและทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ผู้สอนสอนและถ่ายทอดออกมา สมอของนักเรียนจะตอบสนองเพื่อช่วยในการจดจำ เช่น เมื่อฟังเข้าใจในคำถามของผู้สอน ก็จะประมวลผลออกมาเป็นคำตอบได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ควรเปรียบเทียบคำตอบ ของเพื่อนในห้องในคำถามเดียวกัน เพื่อทำความเข้าใจแล้วนำเอาเฉพาะแบบอย่างที่ดีของเขามาปรับปรุงพัฒนาเพื่อยกระดับ ทักษะของตัวเอง

ประการที่สี่ “ตาพร้อม” ในขณะที่ตั้งใจฟัง ผู้เรียนควรตั้งใจมองกิริยาท่าทาง การสอนของผู้สอน การขยับมือ ขยับ ปาก การแสดงอารมณ์ รวมทั้งมองกระดาน การนำเสนอ รูปภาพ อุปกรณ์การสอนอื่นๆ เพราะสมองจะทำงานร่วมกันกับการรับ รูทางตาและการได้ยินทางหูเพื่อประมวลผล ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ลึกซึ้งขึ้นไปอีก

ประการสุดท้ายประการที่ห้า “ปากพร้อม” ในการเรียนภาษา หากไม่เปิดปากพูดก็จะเรียนไม่ได้ พฤติกรรมการ เรียนที่ไม่ดีของผู้เรียน คือ การไม่อ่านออกเสียง ไม่กล้าที่จะพูด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่านบทเรียน แบบที่ตามองหรือว่าอ่าน เงียบๆ จะมีเพียงแค่การรับรู้เนื้อหาทางตาเท่านั้น แต่ไม่ได้มีการรับฟังให้สมองได้ตอบสนอง ดังนั้น การจดจำจึงไม่คงทนและ ยาวนาน เทรชเลอร์ (Treichler, 1967) ได้กล่าวว่า คนส่วนใหญ่เรียนรู้ได้เพียง 10% จากการอ่านเพียงอย่างเดียว เรียนรู้ได้เพียง 20% จากสิ่งที่ได้ยินเพียงอย่างเดียว และเรียนรู้ได้เพียง 30% จากสิ่งที่เห็นเพียงอย่างเดียว แต่หากเรียนรู้จากสิ่งที่เห็นและได้ยิน จะเรียนรู้ได้ถึง 50% นอกจากนี้ แต่ละคนยังมีความถนัดในการเรียนรู้ต่างกัน บางคนถนัดเรียนรู้ด้วยการฟัง (auditory learners) ในขณะที่บางคนถนัดที่จะเรียนรู้ผ่านการดู (visual learners) การเรียนรู้ผ่านหูประสาทสัมผัสช่วยในการรับรู้ที่ ชื่น ทำให้สมองมีข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้นในการตัดสินใจ เมื่อต้องใช้ความคิดเรื่องนั้นๆ สมองก็จะทำงานได้รวดเร็วขึ้น ใช้ พลังงานน้อยกว่าในการคิดตัดสินใจ ส่งผลให้เรียนรู้ได้ดีขึ้น แต่หากกล่ามเนื้อหาบริเวณปากไม่ได้รับการฝึกฝน ก็จะเป็นเรื่องยาก ที่จะฝึกการพูดออกมาให้ได้ภาษาจีนที่ถูกต้อง ภาษาทุกภาษามีพื้นฐานเบื้องต้น คือ การออกเสียง ถ้าผู้เรียนออกเสียงไม่ถูกไม่ เพียงแต่ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ ยังส่งผลต่อการสื่อสารด้วยการออกเสียง จึงเกี่ยวกับการฟังและการพูด ดังนั้น จึงต้องฝึกการฟัง และการพูดให้ถูกต้องและชัดเจน ผู้เรียนควรใช้เวลาช่วงเช้าที่สมองยังสดชื่นพร้อมรับสิ่งใหม่ๆ ในการฝึกอ่านออกเสียงภาษาจีน ใช้เวลาในห้องเรียนเมื่อผู้สอนถามคำถาม กล้าที่จะตอบคำถามอย่างมั่นใจ มีความคิดบวกที่จะอภิปรายและถกเถียงกับเพื่อนใน ห้องเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน หลังจากเลิกเรียน เมื่อมีสิ่งที่ไม่เข้าใจหรือมีปัญหาที่พร้อมที่จะสอบถามหาคำตอบ ต้องไม่อายที่ จะพูด และไม่หยุดที่จะถาม ไม่ควรกลัวการพูดผิดพลาด เพราะความผิดพลาดเป็นเรื่องปกติ **“มนุษย์เราเรียนรู้สิ่งต่างๆ จาก ความไม่รู้ก่อนทั้งสิ้น ”** และความผิดพลาดเหล่านี้จะช่วยให้เรียนรู้ภาษาจีนได้ดี

สำหรับบทเรียนนั้นจะต้องอ่านให้มาก อ่านให้บ่อย ทบทวนซ้ำๆ การพูดภาษาจีนบ่อยๆ จะทำให้เกิดความคล่อง ซึ่งจะ ส่งผลต่อเนื่องไปถึงการอ่านด้วย อาจจะใช้วิธีการอ่านออกเสียงไปพร้อมกับการฟังจากซีดี วิดีโอ หรือการทำสื่อประกอบ การฝึก อ่านออกเสียงจากอินเทอร์เน็ทหรือแอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือ ซึ่งนอกจากปัจจุบันจะกลายเป็นสื่อที่เข้าถึงง่ายแล้ว ยังมีให้ เลือกรวมมากมายหลาย รูปแบบตามความชอบ การเลียนแบบเสียงและวรรณยุกต์ จะช่วยในการออกเสียงที่ถูกต้อง ถ้าจะ ให้ได้ผลให้อ่านจนจำคำหรือประโยคได้จนติดปาก บางประโยคที่ต้องใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน ควรอ่านและท่องจำจนขึ้นใจ เมื่อ พูดบ่อยๆจนเกิดความชำนาญ ผู้เรียนก็จะเก่งภาษาจีนโดยไม่รู้ตัว ใช้โอกาสที่สามารถหาได้ทั้งหมดในการฝึกฝนภาษาจีน เช่น การใช้ภาษาจีนพูดคุยกับผู้สอน เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมภาษาจีน หรือการพูดคุยกับเพื่อนในห้องโดยใช้ภาษาจีน การลองใช้ ภาษาจีนในการเล่าเรื่อง การร้องเพลงภาษาจีน การแสดงบทบาทสมมติ หรือท่องบทกลอนภาษาจีนต่างๆ หมั่นแสหาหนังสือ ที่สนใจอ่านเพิ่มเติม เช่น เรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน ปรัชญาจีน หรือเรื่องเล่าของคนจีน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความรู้ เปิด โลกทัศน์ และส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางด้านกาอ่านอีกทางหนึ่ง

3. การฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน

การเรียนรู้ภาษาจีนนั้น องค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ การเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ได้รับ ฟังและสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ ดังที่ พรสวรรค์ สิปโป (2550) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้คำศัพท์ในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็น

สิ่งสำคัญและจำเป็นเพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับทุกทักษะของการเรียนภาษา ซึ่งภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้สื่อความถึงความรู้สึกนึกคิดถึงความต้องการมีความรู้ ซึ่งความสามารถใช้คำศัพท์ของบุคคลคนหนึ่ง ถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่า บุคคลนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใดคำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ

จากประสบการณ์การสอนภาษาจีนให้นักศึกษาไทยของผู้เขียน พบว่า อุปสรรคสำคัญในการสื่อสารของนักศึกษา คือ ความรู้และจำนวนคำศัพท์ไม่เพียงพอ ความรู้ด้านคำศัพท์ในที่นี้ หมายถึง การเข้าใจความหมายของคำศัพท์การเขียนคำศัพท์และการนำคำศัพท์ไปใช้ในการสื่อสาร นักศึกษามักจะเรียนคำศัพท์แบบแปล และพยายามท่องจำ ซึ่งการเรียนแบบนี้ทำให้นักศึกษาไม่สามารถนำมาสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง จากการวิจัยของเซียน (Qian, 1999) พบว่า ปริมาณคำศัพท์และความลึกซึ้งในความหมายคำศัพท์ของนักเรียนมีส่วนสัมพันธ์อย่างมากกับความเข้าใจในการอ่าน การเรียนรู้คำศัพท์เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีนให้ประสบความสำเร็จ หากขาดคลังคำศัพท์ที่เพียงพอ ก็จะไม่สามารถสื่อสารเป็นประโยคได้ ดังนั้นการจดจำคำศัพท์สำหรับผู้เรียนภาษาจีนถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก เนื่องจากหากผู้เรียนรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ ก็จะไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนหรือเข้าใจคำถามในข้อสอบได้ แม้ว่าจะเข้าใจกฎไวยากรณ์ได้ดีเพียงใดก็ตาม แม้จะใช้วิธีการเดาคำศัพท์ที่ไม่รู้ ก็มีข้อจำกัดที่สำคัญ คือ ผู้เรียนจะเดาได้อย่างค่อนข้างแม่นยำก็ต่อเมื่อรู้คำศัพท์อย่างน้อย 95% ของเนื้อหาทั้งหมด (Laufer, 1989)

จากข้อมูลคำศัพท์ที่ใช้ในการสอบวัดระดับภาษาจีน (Hanyu Shuiping Kaoshi ; HSK) ซึ่งประกอบไปด้วยระดับ 1-6 สามารถแบ่งระดับภาษาจีนจากจำนวนคำศัพท์ออกมาได้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนคำศัพท์ในการสอบวัดระดับภาษาจีน (Hanyu Shuiping Kaoshi ; HSK)

ระดับ	รายละเอียด	คลังคำศัพท์ (คำ)
HSK 1	เหมาะสำหรับผู้เข้าใจคำศัพท์และประโยคง่ายๆ	150
HSK 2	เหมาะสำหรับผู้ที่ใช้ประโยคภาษาจีนง่ายๆ สามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้บ้าง	300
HSK 3	เหมาะสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวัน การเรียน การทำงานได้	600
HSK 4	เหมาะสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาจีนในระดับที่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้	1,200
HSK 5	เหมาะสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาจีนในการอ่านนิตยสาร หนังสือพิมพ์ ดูรายการโทรทัศน์ของประเทศจีนเข้าใจ สามารถกล่าวสุนทรพจน์ภาษาจีนได้	2,500
HSK 6	เหมาะสำหรับผู้ที่อ่านและฟังข่าวสารภาษาจีนในระดับที่เข้าใจยาก สามารถใช้ภาษาจีนในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ ของคนได้ทั้งการพูดและการเขียน	5,000

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Office of Chinese Language Council International:

TOCLCI หรือ HANBAN: ยี่หนี่น)

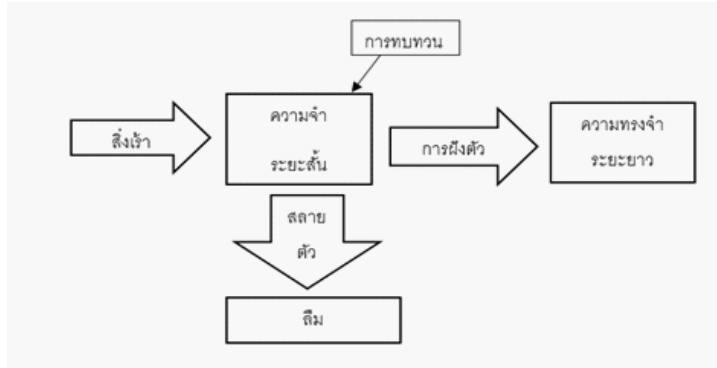
เทคนิคการจดจำคำศัพท์ประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ ดังนี้

ส่วนแรกคือ ความต่อเนื่องจะอยู่คงทนตลอดไป หมายถึง ในทุกๆวันให้กำหนดจำนวนคำศัพท์แน่นอนในการท่องจำ เมื่อผ่านไปสองสามวันให้กลับมาทบทวนหนึ่งครั้ง ทำแบบนี้ซ้ำไปเรื่อยๆจนครบหนึ่งสัปดาห์ จะเป็นการช่วยทบทวนความจำได้ ลู เซิง (Lu Sheng, 2553) ได้กล่าวว่าในการเรียนภาษาผู้เรียนต้องจำคำศัพท์แต่หากไม่มีการออกเสียงร่วมด้วย จะทำให้ไม่สามารถจดจำคำศัพท์นั้นได้หรือถ้าจำได้อาจจำได้เพียงสั้นๆ จากประสบการณ์การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ระหว่างการเรียนภาษา หากผู้เรียนฝึกออกเสียงบ่อยๆและฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจะทำให้จำคำศัพท์และความหมายได้ดีขึ้นและเมื่อได้ใช้บ่อยๆ ก็จะสามารถเปลี่ยนจากความจำระยะสั้น (Short-Term Memory) เป็นความจำระยะยาว (Long-Term Memory) ทฤษฎีนี้เรียกว่า ทฤษฎีความจำสองกระบวนการ (Two-Process Theory of Memory) สร้างขึ้นโดยแอตคินสันและชิฟฟริน (Atkinson & Shiffrin) ใน ปีค.ศ. 1968 กล่าวถึง ความจำระยะสั้นหรือความจำที่ทันใดและความจำระยะยาว ว่า ความจำระยะสั้นเป็นความจำชั่วคราว สิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้น จะต้องได้รับการทบทวนอยู่ตลอดเวลา มิฉะนั้นความจำสิ่งนั้น

จะสลายตัวไปอย่างรวดเร็ว ในการทบทวนดังกล่าว จะไม่สามารถทบทวนทุกสิ่งทีเข้ามาอยู่ในระบบความจำระยะสั้น ดังนั้นจำนวนของสิ่งที่จำได้ในความจำระยะสั้นจึงมีจำกัด และถ้าสิ่งใดอยู่ในความจำระยะสั้นเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน สิ่งนั้นก็จะมีโอกาสฝังตัวในความจำระยะยาวถ้าจำสิ่งใดได้ในความจำระยะเวลายาวนาน สิ่งนั้นก็จะมีโอกาสฝังตัวในความจำระยะยาว ถ้าเราจำสิ่งใดไว้ในความจำระยะยาวสิ่งนั้นก็จะมีโอกาสฝังตัวในความจำระยะยาวต่อไป (ชัยพร วิชชาวุธ, 2540) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ทฤษฎีความจำสองกระบวนกร
ที่มา : ชัยพร วิชชาวุธ (2540)

มีคำกล่าวจีนบอกไว้ว่า 失败只有一种，那就是半途而废。 **ความล้มเหลวมีเพียงชนิดเดียว นั่น คือ การเลิก กลางคัน** ดังนั้น เมื่อเริ่มทำแล้ว ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ห้ามยอมแพกลางคันเด็ดขาด

ส่วนที่ 2 คือ วิธีการจดจำที่ดี การจะจำคำศัพท์ให้ได้นั้นจะต้องอาศัยวิธีการท่องจำมากมาย เช่น อ่านและออกเสียง คำศัพท์ไปพร้อมๆกัน หรืออาจจะเป็นการอ่านออกเสียงในใจ หลังจากอ่านไปแล้วหนึ่งรอบให้ทวนความจำหนึ่งครั้ง โดยการระลึกคำศัพท์ เมื่อทวนความจำหรือระลึกคำศัพท์ไม่ได้ ให้กลับไปดูคำศัพท์ การท่องจำแบบนี้มีจุดประสงค์เพื่อทั้งข้อมูลคร่าวๆ ไว้ ในครั้งต่อไปเมื่อเห็นคำศัพท์ก็จะสามารถรับรู้และระลึกได้ว่า คำนี้มีความหมายว่าอะไรและอ่านออกเสียงอย่างไร ดังนั้นท่องจำให้ได้คร่าวๆของรูปแบบตัวอักษรถือว่าเป็นแล้ว และวิธีการหลังจากนี้ คือ คัดคำศัพท์ที่ต้องลงในสมุด สอดคล้องกับแนวคิดของ เกรบ (Grabe,1995) ซึ่งระบุว่า การระลึกคำศัพท์ได้อัตโนมัติ นั้น มีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้บริบทเพื่อเดาคำศัพท์ เนื่องจากใช้ระยะเวลาสั้นกว่ามาก ทั้งนี้การท่องจำคำศัพท์ที่มีวิธีการมากมาย เช่น

1. เทคนิคการจดจำโดยการออกเสียง การอ่านออกเสียงภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง มีส่วนช่วยในการจดจำคำศัพท์ อันดับแรกจะต้องมีสมาธิในการท่องจำ ให้ความสนใจในรูปแบบตัวอักษรและโครงสร้างของตัวอักษร และอ่านออกเสียงออกมาดังๆ โดยฝึกออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ภาษาจีน ในขณะเดียวกันก็คัดคำศัพท์และเขียนอักษรจีนลงในสมุด วิธีการนี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่จะช่วยในการท่องจำคำศัพท์ภาษาจีน

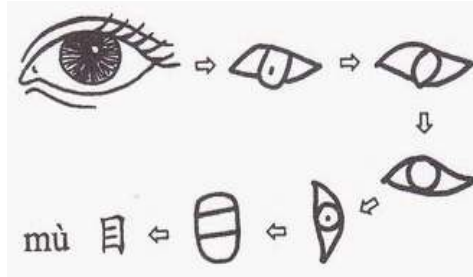
2. เทคนิคความสนุกสนานผสมผสานกับการจดจำ การทำให้ความน่าเบื่อของการท่องจำภาษาจีนเปลี่ยนเป็นความสนุกสนาน ทำให้การเรียนภาษาจีนไม่น่าเบื่อช่วยให้การจดจำภาษาจีนได้ผลมากยิ่งขึ้น เช่น การนำคำศัพท์มาต่อกันเป็นประโยค คลองจองเพื่อให้สะดวกในการท่องให้คล่องปากมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ผู้สอนสามารถเลือกใช้เทคนิคการสอนโดยใช้เกมในการสอนคำศัพท์ภาษาจีน ซึ่งจากการวิจัยของสำเนา ศรีประมณต์ (2547) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้เกมประกอบการสอน ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าการใช้เกมคำศัพท์จะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่าการสอนด้วยวิธีปกติ นอกจากนี้ เกมการสอนคำศัพท์ยังทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานช่วยให้จดจำคำศัพท์ได้ดีอีกด้วย

3. เทคนิคการจดจำโดยใช้บัตรคำศัพท์ การเรียนรู้ในห้องเรียนโดยใช้บัตรคำเป็นสื่อการสอนนั้นเตอร์ช (Dolch. Online., 2001) ได้กล่าวว่า บัตรคำศัพท์เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น บัตรคำศัพท์สามารถใช้สอนคำศัพท์ที่ผู้สอนต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งคำศัพท์นั้นอาจจะเป็นคำศัพท์เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ ลัทธิ คำคุณศัพท์

สถานที่ ฯลฯ โดยบัตรคำศัพท์แสดงให้เห็นความหมายที่เฉพาะเจาะจงของคำศัพท์นั้นๆ ผู้สอนสามารถใช้บัตรคำศัพท์ในการสอนได้หลายรูปแบบ เช่น การใช้บัตรคำศัพท์ในการสอน คำศัพท์การใช้บัตรคำศัพท์ในการฝึกฝนคำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์ในการอ่านและฝึกเขียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของทอรับอร์ (2546) ว่าการใช้บัตรคำศัพท์มีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้คำสำคัญเพราะมีผู้เรียนบางคนที่ไม่ชอบการสร้าง “จินตภาพ” (Imaging) นั้นยากแต่ผู้เรียนทุกคนสามารถถูกฝึกให้เตรียมและใช้ชุดบัตรคำศัพท์ได้ นอกจากนี้การฝึกของผู้เรียนนอกห้องเรียนโดยใช้บัตรคำศัพท์ในการทบทวนคำศัพท์ ยังช่วยในการทบทวนบทเรียนและมีกระบวนการจดจำอย่างเป็นระบบอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยในชั้นเรียนของ จิราพรรณ สายสืบ (2559); นันทิดา ปิณะสุ (2555); นิภา ผินกลับ (2558) โดยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์เพิ่มขึ้นและมีการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนที่ถูกต้องและชัดเจนกว่า เดิมด้วยวิธีการใช้บัตรคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง

4. เทคนิคการจำโดยใช้วิธีการขยายคำศัพท์ตามประเภทของคำ จากการศึกษาวิจัยของ อาจารย์ลูฮัว (2015) พบว่า ผู้เรียนสามารถแบ่งหน่วยคำภาษาจีนที่มีความสามารถในการสร้างคำศัพท์ออกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่ เวลา สถานที่ บุคคล หลังจากนั้นผู้เรียนสามารถเรียนรู้การขยายคำศัพท์ตามประเภทของคำ เช่น “เทียน 天” หน่วยคำภาษาจีนที่บ่งบอกเวลาสามารถประสมกับคำอื่นเป็น “จ้าวเทียน (เมื่อวาน)” “จินเทียน (วันนี้)” “หมิงเทียน (พรุ่งนี้)” ฯลฯ คำว่า “เว่ย 味” เป็นหน่วยคำภาษาจีนที่บ่งบอกรสและกลิ่น สามารถประสมกับคำอื่นเป็นคำว่า “ซวนเว่ย (รสเปรี้ยว)” “เถียนเว่ย (รสหวาน)” “ล่าเว่ย (รสเผ็ด)” เป็นต้น หากผู้เรียนใช้วิธีข้างต้นในการเรียนและจดจำคำศัพท์ภาษาจีน เป็นวิธีการเปลืองแรงน้อย แต่ได้ผลมาก แม้วิธีการสร้างคำแบบนี้ อาจจะไม่มีความถูกต้องแม่นยำเพียงพอ แต่ก็ช่วยให้ผู้เรียนจับความหมายของหน่วยคำได้ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มี ใช้หน่วยคำที่สามารถประสมเป็นคำศัพท์ใหม่ที่ตนเคยเรียนรู้ มาสร้างคำใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง นานวันเข้า ก็จะเรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น ส่งผลให้การเรียนของเราพัฒนามากขึ้นตามไปด้วย

5. เทคนิคการจดจำรูปร่างตัวอักษร จากการศึกษาการออกแบบการสอนคำศัพท์ภาษาจีน ตามทฤษฎีกลยุทธการจำของ จ้าวหมิงฮุย (Zhao Minghui, 2012) แปลโดย โชติกันต์ ใจบุญ (2559) พบว่า วิธีการเรียนโดยการจำรูปร่างตัวอักษร ผู้เรียนจะมีการนำความรู้ด้านอักษรภาษาจีนมาผสมผสานกับการเรียนรู้คำศัพท์ กลายเป็นความสามารถในการทำความเข้าใจคำศัพท์อักษรจีน เป็นอักษรที่ใช้ขีดรวมกันเป็นตัวอักษรสี่เหลี่ยม เป็นอักษรที่มีการพัฒนาจากรูปภาพ ใช้วิธีการพิเศษในการแสดงถึงความหมายและเสียง ผู้เรียนต้องเข้าใจและวิเคราะห์วิธีการสร้างคำและปัจจัยทางวัฒนธรรมของตัวอักษรนั้นๆ ดังภาพที่ 2 จึงจะสามารถรวมเอา “เสียง รูป และความหมาย” 3 ปัจจัย รวมไว้ด้วยกัน ในการจดจำตัวอักษรสมอซึกซายและชาวจะทำงานร่วมกัน การเรียนรู้สัมพันธ์กับตัวอักษรจีนด้วยวิธีการที่หลากหลาย จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความทรงจำเกี่ยวกับคำศัพท์

ภาพที่ 2 การจำรูปร่างตัวอักษรและความหมายของคำ

ที่มา: <http://baike.baidu.com>

เมื่อจดจำคำศัพท์ได้ เข้าใจชนิดของคำ ความหมายของคำ และเข้าใจการใช้คำในบริบทต่างๆ รวมถึงการใช้คำในรูปประโยคต่างๆ ก็ถือว่าสำเร็จไปแล้วครึ่งทาง หลังจากนั้น คือ การนำคำศัพท์ทั้งหมดไปใช้ในการสื่อสาร **เหมือนกับการเรียนว่ายน้ำ ถ้าเราเรียนแต่ทฤษฎีไม่ลงมือปฏิบัติ ก็จะไม่มีความหมายเรียกว่าเรียนรู้อย่างสำเร็จ** ไม่จำเป็นต้องท่องจำข้อสอบมากมาย แต่จะต้องทำแบบฝึกและทบทวนเนื้อหาที่เรียนแล้วโดยต้องเริ่มจากการทำแบบฝึกหัดพื้นฐานทั่วไป เช่น แบบฝึกหัดหลังบทเรียน แบบฝึกหัดท้ายบท แบบฝึกเหล่านี้จะช่วยทบทวนเนื้อหาที่เรียนในห้องเรียน พื้นฐานคือสิ่งสำคัญ เมื่อสามารถเข้าใจพื้นฐานได้อย่างถ่องแท้แล้ว

การทำโจทย์ด้านไวยากรณ์หรือโจทย์การสอบวัดระดับจึงไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป นอกจากนี้เมื่อทำข้อสอบผิดพลาดในทุกๆ ครั้งให้จดลักษณะข้อสอบและไวยากรณ์ที่สำคัญลงไป เพื่อที่จะได้นำมาทบทวนใหม่อีกครั้ง การหมั่นทบทวนความรู้ตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงพัฒนาอยู่เสมอ ทำให้เกิดความชำนาญ ชงจื้อ กล่าวว่า เมื่อทบทวนแล้วพบสิ่งบกพร่องก็ต้องแก้ไขดังคำสอนของท่านที่ปรากฏในคัมภีร์หลุนอิวเล่มที่ 1 บทที่ 8 ตอนที่ 4 ว่า “เมื่อมีข้อผิดพลาดอย่ากลัวที่จะแก้ไข” สู้วัฒนธรรม (2559) จะช่วยทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

สรุป

ภาษาจีนไม่ได้เป็นเพียงแค่ภาษาแต่เป็นแหล่งรวมวัฒนธรรม หรืออาจจะเรียกว่าวัฒนธรรมเพราะฉะนั้น การที่เราท่องจำคำศัพท์ วลี รูปแบบประโยคและไวยากรณ์ได้จะสามารถช่วยในการเรียนรู้และสื่อสารภาษาจีนได้ง่ายขึ้น แต่สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งก็คือ การใช้ภาษาในการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรม ในการเริ่มต้นเรียนภาษาจีน เพียงแค่ผู้เรียนเปิดใจ และมีความสนใจในการเรียนรู้ภาษาจีน ก็ถือว่าประสบผลสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง อีกครึ่งหนึ่งคือการตั้งใจฟัง พูด อ่าน เขียน และนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนภาษาจีนในระยะแรก คือการท่องจำ แล้วจึงจะไปถึงการนำไปใช้ อย่างไรก็ตาม ความตั้งใจและความขยัน เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ สุมาตจินกล่าวไว้ว่า 学习从来无捷径, 循序渐进登高峰。 การเรียนรู้ไม่มีทางลัดต้องค่อยๆ ก้าวไปตามลำดับจนถึงยอด ดังนั้นหากไม่ตั้งใจเรียนรู้ก็จะเรียนภาษาจีนไม่สำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

บทความนี้ เป็นการนำเสนอเทคนิคการเรียนรู้ภาษาจีนให้ประสบความสำเร็จ สำหรับผู้ที่ต้องการจะเริ่มเรียนภาษาจีน โดยเบื้องหลังของความสำเร็จของการเรียนรู้ล้วนได้มาจากความขยันและความตั้งใจ ทุกๆ ก้าวของการเรียนรู้ ต้องเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการเผชิญหน้ากับความเหน็ดเหนื่อยและความลุ่มหลง ซึ่งความลุ่มหลงไม่ใช่เรื่องน่ากลัว สิ่งที่น่ากลัว คือ การที่เราลุ่มหลงแล้วไม่ลุกขึ้นก้าวเดินต่อ หากสอบไม่ผ่าน ให้กลับมาทบทวนถึงความผิดพลาด และแก้ไข ความเชื่อมั่นและตั้งใจจริงจะเป็นบทสรุปของการเรียนรู้ ไม่หยุดที่จะเรียนรู้ ไม่หยุดที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ สนุกและเปิดใจที่จะเรียนรู้อีกภาษาจีน ก็จะเรียนภาษาจีนให้ประสบความสำเร็จได้ไม่ยากและผู้เรียนควรจะมีคำถามกล้าพูด และกล้าที่จะใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร แม้เราจะเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ได้มากมายเพียงใด สุดท้ายแล้วก็ขึ้นอยู่กับการนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ในการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันได้นอกจากนี้ สิ่งที่สำคัญอีกอย่างในการเรียนภาษาจีน คือ ความใส่ใจของผู้สอน การพัฒนาเทคนิคการสอนและกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้อีกภาษาจีน และสร้างความสนใจในการเรียนรู้อีกภาษาจีนให้กับผู้เรียน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ครูสภา. ลาดพร้าว.
- เขียน ธีระวิทย์ และคณะ. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับประถมและมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราพรรณ สายสืบ. (2559). การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ห้อง 201 คณะอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. รายงานการวิจัยวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2540). ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- โชติกานต์ ใบบุญ. (2559). กลยุทธ์การจำและการสอนภาษาจีน. Proceedings. การประชุมวิชาการนำเสนอ บทความวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร. 29-40.

- ทอร์นเบอร์รี่, สก็อต. (2546). *วิธีสอนคำศัพท์*. แปลโดย ออบตา เวชพฤติ, นิภาวรรณ ชูรัตนสิทธิ์ และวีณา เกียรติอนุพงศ์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- นันทิดา ปินะสุ. (2555). *การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง*. รายงานการวิจัย วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสัตหีบ.
- นิภา ผินกลับ. (2558). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้การ์ดคำศัพท์คำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. รายงานการวิจัย โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม.
- นุชนาถ วรยศศรี. (2544). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลพระนครใต้*. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรสวรรค์ ลีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ลู่อัว. (2015). "จีน-ไทยมีเพื่อนใกล้กัน" ความรู้สึกที่สัมผัสได้ระหว่างการสอนภาษาจีน. *วารสารสถาบันขงจื้อ ฉบับภาษาจีนไทย*, 29(2),62-67.
- ลำเนา ศรีประมงค์. (2547). *การศึกษาผลการใช้เกมคำศัพท์ประกอบการสอนที่มีต่อความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง*. ปรินญาณิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุวัฒน์ ทาสุนทร. (2559). *ความคิดของขงจื้อเพื่อสังคมที่เป็นสุข*. *วารสารรามคำแหงฉบับมนุษยศาสตร์*, 35(1),65-88.
- ทวาง ฉิน. (2010). *ความหมายเชิงลึกของคำว่า "学" วิธีการเรียนใน "หลุนอวี่"*. *วารสารสถาบันขงจื้อ ฉบับภาษาจีนไทย*, 1(2),35-37.
- Asiguli, A. (2011). *For the Absorption of Uyghur Wooden Printing Elements, Development the Regional Characteristics of Xinjiang Woodblock Preliminary Exploration[D]*. Urumqi: Xinjiang Normal University.
- Atkinson, L., Atkinson, C. & Hilgard, Er R. (1981). *Introduction to Psychology*. (8th ed.). New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Brown, H.D. (2000). *Principle of language learning and teaching*. (4th ed.). whiteplain, NY: Addison Wesley longman.
- Dolch Word. (Online). Available : <http://www.dolchword.net>. 27 October 2007.
- Laufer, B. (1989). *What percentage of text-lexis is essential for comprehension?*In C. Lauren and M. Nordman (eds.), *Special Language: From Humans Thinking to Thinking Machines*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Lu Sheng. (2553). *การพัฒนารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาจีนโดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Masgorert, A.M. & Gardner, R.C. (2003). *Attitudes, Motivation, and Second Language Learning: A meta-analysis of studies conducted by Gardner and Associates*. *Language Learning*, 53(1), 123-163.
- Qian, D. (1999). *Assessing the Roles of Depth and Breadth of Vocabulary Knowledge in Reading Comprehension*. *Canadian Modern Language Review*, 56,(2), December 1999.
- Reimann, A. (2001). *Motivation for acquiring English as a second language: an investigation of Chinese and german native speakers*. Tokohagakuen University. Faculty of Foreign Studies.
- Srikrai, P.S. (2008). *Project-based learning in EFL classroom*. *Journal of humanity and sociology of Khonkaen university*, 25(1), 53-79.

- Treichler, D. G. (1967). Are you missing the boat in training aids?. *Film and Audio-Visual Communication*, 1, 14-16, 28-30, 48.
- Vaezi, Z. (2008). Language learning motivation among Iranian undergraduate student. *World applied Sciences Journal*, 5(1), 54-61.
- Walberg, H.J. (1989). *The effective teacher*. NewYork: McGraw-Hill.
- Zhao minghui. (2012). *Chinese vocabulary Teaching of Thai collage student based on memory staegies. master's thesis teaching Chinese to speakers of other languages*. College of International Education, Shandong University.